

Sygn. akt V KZ 56/16

POSTANOWIENIE

Dnia 30 listopada 2016 r.

Sąd Najwyższy w składzie:

SSN Jarosław Matras

w sprawie ukaranej **E. B.**
po rozpoznaniu w Izbie Karnej na posiedzeniu
w dniu 30 listopada 2016 r.
zażalenia ukaranej
na zarządzenie Sędziego Sądu Apelacyjnego w (...)
z dnia 8 września 2016 r. sygn. akt II AKo (...)
o odmowie przyjęcia wniosku o wznowienie postępowania
na podstawie art. 530 § 3 k.p.k. w zw. z art. 545 § 1 k.p.k.

p o s t a n o w i ł

zaskarżone zarządzenie utrzymać w mocy.

UZASADNIENIE

Zarządzeniem z dnia 8 września 2016 r. upoważniony sędzia Sądu Apelacyjnego w (...) odmówił przyjęcia wniosku E. B. o wznowienie postępowania w sprawie II W (...) Sądu Rejonowego w D. zakończonej prawomocnym wyrokiem Sądu Okręgowego w Ś. sygn. akt IV Ka (...). Podstawą odmowy przyjęcia wniosku o wznowienie postępowania było nieuzupełnienie przez E.B. w ustawowym terminie, braku formalnego polegającego na niedopełnieniu wymogu tzw. „przymusu adwokackiego” a zatem sporządzenia i podpisania wniosku przez adwokata (art. 545 § 2 k.p.k.) - w sytuacji, gdy wyznaczony uprzednio obrońca z urzędu adw. M D. poinformował, iż nie stwierdził podstaw do wystąpienia z wnioskiem (k.16-20).

Na powyższe zarządzenie zażalenie wniosła ukarana kwestionując swoje sprawstwo, nadto podnosząc, że o dowodach przemawiających za wzruszeniem

prawomocnego wyroku skazującego informowała uprzednio wyznaczonego jej obrońcę z urzędu, ten zaś odmówił prowadzenia sprawy. Wskazując na powyższe ukarana wniosła o uchylenie zaskarżonego zarządzenia i ponowne rozpoznanie sprawy.

Sąd Najwyższy rozważył, co następuje.

Zaskarżone zarządzenie należało utrzymać w mocy. Argumentacja przedstawiona w zażaleniu okazała się bezzasadna. Sugerowane przez skarżącą błędy w ustaleniach faktycznych prawomocnego wyroku nie mogą być badane na tym etapie sprawy. W niniejszym postępowaniu rozpoznaniu podlega wyłącznie kwestia dopełnienia wymogów proceduralnych, jakie na sąd procedujący co do wniosku o wznowienie nakłada ustawa. Z uwagi na sytuację majątkową ukaranej ustanowiono jej adwokata z urzędu, aby umożliwić ocenę istnienia podstaw do wznowienia postępowania także w interesie tej osoby, której nie stać byłoby na ponoszenie kosztów obrony z wyboru. Wyznaczony adwokat obowiązany był do zbadania podstaw wznowienia postępowania oraz przedstawienia sądowi swojego stanowiska w tym zakresie. Powyższego wymogu adw. M. D. dopełnił informując o braku podstaw do wystąpienia z wnioskiem o wznowienie postępowania zakończonego prawomocnym orzeczeniem. Należy zauważyć, że przepisy procedury nie nakładają na wyznaczonego w postępowaniu wznowieniowym obrońcę czy pełnomocnika obowiązku sporządzenia i podpisania wniosku o wznowienie zgodnie z wolą strony. Przeciwnie, wyspecjalizowane podmioty dysponują wyłącznie uprawnieniem, co oznacza, że niezależnie od sądu czy wymagań strony, dokonują analizy akt sprawy pod kątem zaistnienia czy braku podstaw wystąpienia w wnioskiem o wznowienie postępowania w sprawie. Dopełniając wymogów proceduralnych Sąd Apelacyjny w (...) poinformował E. B. o stanowisku wyznaczonego z urzędu adwokata, obligując ją jednocześnie do ewentualnego uzupełnienia braku formalnego złożonego osobiście wniosku o wznowienie postępowania, poprzez skorzystanie z pomocy profesjonalnego obrońcy ustanowionego przez ukaraną. Składająca wniosek wymogu tego nie dopełniła w określonym terminie, co skutkowało wydaniem zaskarżonego zarządzenia, które jest zgodne z prawem.

Z tych powodów orzeczono jak w sentencji.

